

χηρ· ὁ δὲ Αὐγάνθιος ἐφορεύθη μόνος του· Μετὰ δὲ τοῦτο ὁ Θεοδόσιος ἀσθενήσας, ἀπέθανεν εἰς τὰ Μεδιόλαντα.

ορή· Ήρὸς δὲ τοῦ θανάτου του ἀνηγόρευσεν ἀπὸ τοὺς δύο του γίνοντας, τὸν μὲν Αὐγάνθιον αὐτοχράτορα τοῦ ἀνατολικοῦ τοῦτον δέ Οὐρώριον, τοῦ δυτικοῦ Βασιλίου· Καὶ εἰς μὲν τὸν Αὐγάνθιον ἀφῆκεν ἐπίτροπον τὸν Προνομίον, Τάλλον τὸ γένος· εἰς δὲ τὸν Οὐρώριον, τὸν Στιλίζωνα, Γόριθον τὸ γένος· Καὶ οὕτω διεργάθη τὸ βασίλειον τῶν Πρωταρχῶν πραγματικῶς εἰς δύο πρότερον ἥσταν δύο αὐτοχράτορες συμβασικούτες· καὶ τὸ βασίλειον ἐλογίζετο ἐν.

III, ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ.

α'. Τὸ μὲν Αὐτοκλικὸν βασίλειον ἐκτείνετο εἰς μὲν τὴν Ασίαν ἀπὸ τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ, τῆς Κασπίας θαλάσσης, καὶ τῆς παραλίας τοῦ Εὐξείνου πέριτον ὅως τοῦ Εὔκλησπόντον· εἰς δὲ τὴν Εὐρώπην ἀπὸ τοῦ Εὔκλησπόντον ὅως τοῦ Αδριατικοῦ πελάγους καὶ τοῦ Δαρδανίου· καὶ εἰς τὴν Αὐρικὴν ἀπὸ τῆς Διγύπτου καὶ ὅλης τῆς Αιβάς ὅως τῆς Ερήμου τῆς Αὐρικῆς.

β'. Τοῦτο τὸ βασίλειον παρέλαβεν ὁ Αὐγάνθιος κατὰ τὴν διαταγὴν τοῦ πατρός του· καὶ ἀφῆκε τὴν διοίκησιν εἰς τὸν ἐπίτροπόν του Προνομίον· Άλλος δὲ Προνομίος καὶ ὁ Στιλίζων, οἱ δύο ἐπίτροποι τῶν δύο ἀνατολικῶν βασιλέων, ἔζητον νὰ κρημνίσῃ ὁ εἰς τὸν Τάλλον· Οὕτων καὶ ἐσιμφώνησαν μὲν Βάρθαρος ἔθνη, διὸ νὰ κατορθώσωσι τὸν σκοπόν των· Καὶ ἐξ τούτου οἱ Οἴννοι ἐτάραχτον τὴν Εὐρώπην· καὶ οἱ Πλέοσαι καὶ οἱ Αὐραῖοι, ἐλεημάτον τὴν Ασίαν· καὶ οἱ Βαρδάλοι ἐκνρίενσαν τὴν Αὐρικὴν· Άλλος δὲ Στιλίζων

ὑπερίσχυσε κατὰ τοῦ Ρουφίνου, καὶ τὸν ἐφόνευσε
διὰ Γαϊρᾶ τοῦ σρατηγοῦ τῶν Γοτθικῶν μισθωτῶν
σρατευμάτων.

γ'. Άντὶ δὲ τοῦ Ρουφίνου ἀντικατέση ὁ Εὐνοῦ-
χος Εὐτρόπιος, φίλος τοῦ Στιλίχωνος· ἀλλ᾽ ἀπεβλή-
θη, διὰ τὰς ἀσπλαγχνίας του· ὁ δὲ Γαϊνᾶς ἔγεινε
δοὺς, καὶ ποχούσε γὰρ ἐπιθυμῆ τὴν βασιλείαν· ἀλλ᾽ ἐ-
φονεύθη πολεμῶν κατὰ τὸν Ούννων.

δ'. Εὐ τούτῳ δὲ ὁ Αρχάδιος ἀπέθανεν, ἀφεὶς
δικαιεῖην νίδιον Θεοδόσιον τὸν β'. οὗτος ὁ Αρχάδιος
δέξωρισεν Ιωάννην τὸν Χρυσόσομον· ἐπειδὴ ἦλεγξε
τὴν γυναικά του Εὐδοξίαν.

Μ. X. ε'. Θεοδόσιος δὲ ὁ β', ὁ ἐπονομασθεὶς Μικρὸς, ἦτι
408 παιδίον ὃν, ἀνετρέψετο καὶ ἐδιδάσκετο ἐπιμελῶς ἀπὸ
τὴν ἀδελφῆν του Ηουλχερίαν, ἥτις δεκαπενταετὴς
οὖσα, ἔλαβεν ὅλον τὸ βάρος τοῦ βασιλείου, καὶ ἐκν-
έρνα καλῶς, μεταχειρίζομένη πάντοτε τὰς συμβο-
λας Αὐτιθμίου τοῦ πατρικίου· Καὶ ἀφ'οῦ ὁ ἀδελ-
φός της ἔγεινεν εἰς ἡλικίαν, παρέδωκεν εἰς αὐτὸν
τὴν διοίκησιν.

Ϛ'. Οὐ δὲ Θεοδόσιος ἔλαβε γυναικα Αὐτηραΐδα τὴν
θυγατέρα τοῦ Αὐτηραίου φιλοσόφου Λεοντίου, ἥτις
βαπτισθεῖσα, μετωνομάσθη Εὐδοκία· Η δοποία ἐσύλ-
λεξε τὰ λεγόμενα Ομηρόκεντρα.

ζ'. Αφ'οῦ δὲ ἀπέθανεν ὁ Ουώριος, ὁ Θεοδόσιος
παρέδωκε τὸ δυτικὸν βασίλειον εἰς τὸν Οὐαλεντιανὸν,
νίδιον τῆς ἀδελφῆς του Ηλακιδίας.

η'. Επειδὴ δὲ ἡ Αρμενία κατεσπαράττετο ἀπὸ
ἐσωτερικὰς διχονοίας, οἱ Αρμένιοι ἔκαλεσαν ὅμοι
καὶ τοὺς Ηέρσας καὶ τὸν Θεοδόσιον εἰς βοήθειαν·
καὶ τοῦτο ἔγεινεν αἵτια πολέμου μεταξὺ τῶν Ηερσῶν,
καὶ τοῦ ἀνατολικοῦ βασιλείου τῶν Ρωμαίων.

θ'. Οἱ δὲ Ούννοι, ὁρμήσαντες κατὰ τῆς Κωνστα-
τινουπόλεως, ἐβίασαν τὸν Θεοδόσιον εἰς τὸ νὰ πλη-
ρώνῃ εἰς αὐτοὺς ἐτήσιον φόρον· Επιμελήθη δὲ ὁ
Θεο-

Θεοδόσιος οὗτος καὶ τὴν νομοθεσίαν, καὶ ἐξέδωκε τὸν Θεοδοσιανὸν Κώδικα.

ε'. Εἶπε τὸν Θεοδοσίου ἔγεινεν ἡ ἐν Χαλκηδόνι δ', οἰζουμενικὴ σύνοδος κατὰ τῆς αἱρέσεως τοῦ Εὐτυχοῦς καὶ τοῦ Διοσκούρου.

ια'. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Θεοδοσίου, Ποντιχε-^{π. Μ.}
ρία ἡ ἀδελφή του ἐλαβεν ἄνδρα Μαρκιανὸν τὸν Θρᾷ-⁴⁵⁰
ζα, ἦν θρακὸν μὲ πολλὰς ἀρεταῖς, καὶ τὸν ἔσεψεν αὐ-
τοκράτορα. Καὶ εὐθὺς τὸ βασιλεῖον ἐλαβεν ἀλλήν
μορφὴν. Καὶ οἱ Οἴννοι, μὴ λαμβάνοντες πλέον φό-
ρον παράντοῦ, ἔτρεψαν τὰ ὄπλα πρὸς τὴν δύσιν ὑπὸ^{τὴν} ὁδηγίαν τοῦ Αττίλα.

ιβ'. Λέων δὲ ὁ Θρᾷς, ἀναβὰς εἰς τὸν θρόνον, ἐντ-⁴⁵¹
κῆσε κατὰ κράτος τοὺς βαρβάρους. ὅθεν ὀνομάσθη
Μέγας. Εἶπειδὴ δὲ οἱ Βανδάλοι, ἐπείραζον τὰ πα-
ραιταλίσσια τῆς δύσεως, ἔπειψε κατ' αὐτῶν μέγαν
σόλον. ἀλλ' ὁ σρατηγὸς Βασιλίσκος, ἐπρόδωκε, καὶ
διεφθάρη τὸ περισσότερον μέρος τοῦ σόλου.

ιγ'. Μαΐθὼν δὲ ὁ Λέων, ὅτι τῦτο ἔγεινεν ἐκ πα-
νομογίας τοῦ σρατηγοῦ Αὐσπάρου. ὅστις ὑπέσχετο εἰς
τὸν Βασιλίσκον τὴν βασιλείαν, καὶ αὐτὸν τὸν Αὐσπά-
ρον ἐφόρευσε, καὶ ὅλην τὴν οἰζογένειάν του. Καὶ ἐν
τούτου ἀπεξάτησαν οἱ Γότθοι, ὅντες ἀπὸ τὸ σρά-
τευμα τοῦ Αὐσπάρου· καὶ ὥρμησαν εἰς τὸ παλάτιον,
ἀλλ' ὁ Ζήνων ὁ Ισαυρος, καὶ ὁ Βασιλίσκος, τοὺς
ἔζησαν μὲ πολλὴν αἰματοχνσίαν. ἀλλ' αὐτοὶ ἐξε-
θόντες τῆς Κωνσταντινούπολεως, ἐλεηλάτουν δύο ἔτη
τὴν Θράκην.

ιδ'. Τὸν δὲ λέοντα διεδέχθη Λέων ὁ Β', ὁ υἱὸς
τοῦ Ζήνωνος· καὶ συνεβασίλευεν ὁ Ζήνων· καὶ τοῦ
λέοντος ἀποθανόντος, ἔμεινεν αὐτοκράτωρ ὁ Ζήνων·
ἀλλ' ὁ Βασιλίσκος ἀπεξάτησε· καὶ ὁ Ζήνων ἔφυγεν
εἰς τὴν Ισαυρίαν· καὶ οὕτως ἐβασίλευσεν ὁ Βασι-
λίσκος· ἀλλ' ὁ λαὸς τὸν ἐδίωξε διὰ τὴν ἀσπλαγχνίαν
του, καὶ ἀνεκάλεσε τὸν Ζήνωνα, καὶ ἀτοκατεσήθη
εἰς τὸν θρόνον του· Νικηθεὶς δὲ ἔπειτα ὁ Ζήνων ἀπὸ

τοὺς Γότιθους, ἡναγκάσθη καὶ ἔδωκε τὴν Ιταλίαν εἰς τὸν βασιλέα αὐτῷ Θευδώριχον· Παραδοθεὶς δὲ εἰς σκληρότητας καὶ ἀσωτείας ὁ Ζήνων, ἔσημαξε πολλοὺς ἐπισήμους ἄνδρας.

M. X. ιε'. Μετὰ δὲ τὸν θάνατον αὐτοῦ ἦ γυνὴ του Α'-
489 ριάδνη, μὲ τὴν χρώματην τῆς Συγκλήτου καὶ τοῦ λαοῦ,
ἐκήρυξε βασιλέα Ανασάσιον τὸν Σιλεντιάριον, τὸν
ὅποῖον καὶ ἔκαβεν ἄνδρα, τεσσαράκοντα ἡμέρας με-
τὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀνδρός της.

χ'. Οὗτος ὁ Ανασάσιος, κηρυχθεὶς αὐτοκράτωρ,
θιὼ βασιλικοῦ γράμματος, ἐσυγχώρησε τὰ χρέη τινῶν
օφειλόμενα εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, ἐσήκωσε τὸν βα-
ρύνη φόρον ἀπὸ τοὺς ὑπηκόους, τὸν λεγόμενον χρυ-
σάργυρον· ἀπηγόρευσε τὴν πώλησιν τῶν ἀξιωμάτων·
καὶ τὰ ἔδιδεν ἀμισθὶ εἰς τοὺς ἀξίους.

ιζ'. Επειδὴ δὲ ἤγεινε συνδημοσία κατ' αὐτοῦ εἰς
τὸ ιπποδρόμιον, αὐτὸς ἐφάνη εἰς τοὺς συνομότας μὲ
ταπεινὸν ἔνδυμα· καὶ εἶπεν, ὅτι ἐθνούσασε τὰ ἔδια
ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ συμφέροντος.

ιη'. Οὗτος ὁ Ανασάσιος, ἐπειδὴ δὲν ἔδινατο νὰ
ἔμποδίσῃ τὰς ἐφόδους τῶν Βουλγάρων καὶ τῶν Σκυ-
θῶν, ἔκτισε τὸ μακρὸν τεῖχος ἀπὸ τῆς μαύρης οἴα-
λασσῆς ἥντις εἰς τὴν Σηλυβρίαν.

518 ιθ'. Βέτα δὲ τὸν θάνατον τοῦ Ανασάσιου, ἐκη-
ρύχθη αὐτοκράτωρ ὑπὸ τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ σρατεύμα-
τος Ιονζῆνος ὁ α', ἀνιθρωπος ἐξ ἀσήμιων μὲν γονέων·
ἔδοξάσθη ὅμως μὲ τὰς ἀνδραγαθίας του· Καὶ ἀφ' οὗ
ἤγεινε βασιλεὺς, κατέσθεσε τὰς ταραχὰς τῆς βασι-
λείας· ἥτον ἀπλοῦς μὲν καὶ ἀμαθῆς· ἀλλὰ γενναῖος
καὶ καλὸς διοικητὴς.

χ'. Κουάδης δὲ, ὁ βασιλεὺς τῆς Περσίας, ἐφιλού-
θη μετ' αὐτοῦ, καὶ τὸν ἔκαμεν ἐπίτροπον τοῦ γεωτέ-
ρου νίοῦ του Χοσρόου· Κινηθέντος δὲ πολέμου πρὸς
τοὺς Πέρσας, ἐπολέμησεν ἀνδρείως ὁ Ιονζῆνος· Καὶ
ἀποθανὼν, ἀφῆκε διάδοχον τὸν ἀνεψιόν του Ιο-
νζεινιανὸν.

ζα'. Οὗτος δὲ ὁ Πουσινιανὸς ὁ α', ἔχων δύο ἀξίους *M. X.*
ερατηγοὺς τὸν Βελισάριον, καὶ τὸν Ναρσῆ, ἔκαψε 527
τὸ ἀνατολικὸν βασίλειον γὰρ ἀνακάβη τὰς δυνάμεις
του· Εἶπειδὴ διὰ μὲν τοῦ Βελισαρίου κατέζρεψε τὸ
βασίλειον τῶν Βαρδάλων εἰς τὴν Αὐγουστήν· διὰ δὲ
τοῦ Ναρσῆ ἐξωλοθρεύει τὸ τῶν Ιόριθων εἰς τὴν Ιτα-
λίαν· ὁ δόποδος καὶ κατεξάθη αὐτῆς ἔπαρχος· ὁ δὲ
Βελισάριος κατενίκησε καὶ τοὺς Ηέρσας· καὶ διαφύ-
λαξ τὸν βασιλέα ἀπὸ μίαν μεγάλην ἐπινάγασιν.

κβ'. Κατηγορηθεὶς δὲ ὁ Βελισάριος, ἐφυλακώθη
εἰς τὸν οἶκόν του· ἀλλὰ πληροφορηθεὶς ὁ βασιλεὺς
διὰ τὴν αὐθούτην του, τὸν εἶχε πάλιν εἰς τὴν προ-
τέμαν ὑπόληψιν.

zy'. Εγκτισε δὲ ὁ Ιουστινιανὸς τὸν ναὸν τῆς ἀγίας
Σοφίας, ἐσύραξε τοὺς νόμους τῶν προκατόχων του
εἰς Ἐν σῶμα, τὸ δποῖον ἀνομάσθη Κώδηξ Ιουστινά-
νειος. Επὶ τῆς βασιλείας του Ἱερεῦν δύο μοναχοὶ¹
Γρηγορεὶς ἐκ τῆς Ιυδίας εἰς τὸ Βιζάντιον τὸ μετάξιον.
Αποθανὼν δὲ, ἀφῆκε τὴν βασιλείαν εἰς τὸν ἀνεψιόν
του Ιουστίνον.

κδ'. Ιονιστης δὲ ὁ β', τὴν μὲν διοίκησιν τῶν ἐσω- 565
τερούχων πραγμάτων ἀφῆκεν εἰς τὴν γυναικα του Σο-
φίαν· τὴν δὲ τῶν σρατενμάτων εἰς τοὺς σρατηγοὺς·
οἱ δποῖοι γραφειρού τὰ πράγματα τοῦ βασιλείου· Ο^ο
δὲ Ιονιστης σενοχωρούμενος καὶ ἀπὸ τὰ οἰκεῖα καὶ
ἀπὸ τὰ ξένα κακὰ· καὶ ἐπειδὴ ἐδυξύκησαν τὰ σρα-
τενμάτα του εἰς τὴν Ηερσίαν, γραφειρού τιν,
ἀλλ' γραφειτα συνῆλθεν· Επειδὴ δὲ ἡτον ἄτεκνος νίο-
θέτησε τόν Τιβέριον· καὶ τὸν ἐκήρυξεν αὐτοκράτορα
ἔτι ζῶν.

κε'. Α' γοῦ δὲ ἔβασιλενσεν ὁ Τιθέριος, ἥλιμφρωσε 573
τοὺς ὑπηκόους ἀπὸ τοὺς βαρεῖς φόρους. Κατεποίει-
μησε δὲ διὰ τοῦ σρατηγοῦ τον Ι' ουξινιανοῦ τοὺς Ηέρ-
σας, καὶ τοὺς ἐνίκησε κατὰ κράτος· καὶ τοὺς αἰχμα-
λώτους ἔζειλεν εἰς τὰ ἴδια, ἐνδύσας πρότερον λα-
πρῶς· διὰ τὸ δποῖον ἔλαβε τὸν ἔπαινον ἀπὸ τοὺς

ἐχθροὺς· Συνήθροισε δὲ καὶ δώδεκα χιλιάδας νίους
εὐρώσους, καὶ ἔκαμε τὸν Τίβεριανὸν σρατὸν, καὶ κα-
τέσησεν εἰς αὐτοὺς σρατηγὸν τὸν Μαυρίκιον· καὶ
τοὺς ἔστελλε κατὰ τὸν Ηερόστον, καὶ ἐκνούενσαν πολ-
λὰς πόλεις αὐτῶν· Μέδικων δὲ γὰρ ἀποθάνη ἀπὸ φιτί-
σιν, ἐκῆρυξεν αὐτοκράτορα τὸν Μαυρίκιον ἔμπροσθεν
τῆς Συγκλήτου καὶ τοῦ πατριάρχου.

M. X. οὐδὲ Μαυρίκιος, ὅπερις ὑπεγράφετο Τιβέριος
582 ἥ', μικρὸν δὲ τὴν εἰσόμην ἐπλήρωνε γόρον εἰς τὸν Α"-
Γαλονέα· ἀλλ' ὁ ἀρχηγὸς αὐτῶν Χαγίνος, ἐπειραξε-
τὸν τόπους του, ζητῶν πάντοτε περισσότερα· Οὕτεν
δὲ Μαυρίκιος ἔζειλε καὶ αὐτοῦ τὸν σρατηγὸν του
Κομεντίολον, καὶ τὸν ἐδίωξεν ἀπὸ τῆς ὄρης τῆς Βα-
σιλείας, φονεύσας πλῆθος σρατιωτῶν, καὶ λαβὼν
πολλὰ λάφυρα· καὶ Φιλιππικὸς ὁ γαμβρός του, ἐγί-
κησε τὸν Ηέρσας. καὶ κατέσησε βαριά αὐτῶν τὸν
Χοσρόην, τὸν ὃποῖον ἐδίωξαν οἱ ὑπήκοοι του· οὕτεν
ἔγειρεν εἰσόμην.

κξ'. Άλλ ὁ Χαγάνος, πάλιν εἰσέβη εἰς τὸν τόπον τοῦ Μαυρίκιου, κατὰ τοῦ ὄποιου ἔζειλεν ὁ Μαυρίκιος τὸν Κουεντίολον, ἀλλ ἐντήθη· καὶ γιγαντίσθησαν διάδεκα χιλιάδες, περὶ τῶν ὄποιων ἔζητεν ὁ Χαγάνος λύτρα· ἀλλ ὁ Μαυρίκιος δὲν ἤτελησε νὰ τοὺς ἔξαγοράσῃ· καὶ ὁ Βάρθαρος τὸν ἐμόνευσεν· Οὐδεν καὶ τὸ πλῆθος ἐμίσησε τὸν Μαυρίκιον, καὶ τὸ ἄλλο σράτευμα ἐκήρυξε βασιλέα τὸν Φωζᾶν· Οὐτις ἐμόνευσεν ἐμπροσθεν τοῦ Μαυρίκιου τὸν νίον του· Ο δὲ Μαυρίκιος ἐλεγεν εἰς ταῦτα ἔνα φυνεύμενον· Δίκαιος εἶ Κύριε, καὶ εὐθεῖαι αἱ ζωίσεις σου! ἐπειτα δὲ ἐμόνευσε καὶ αὐτὸν τὸν Μαυρίκιον ὁ Φωζᾶς.

602 οὐδὲ Φωκᾶς ἥτον σκληρὸς τύραννος· καὶ
ἐφόνευσε πολλοὺς ἀδίκως· Εἶπεν τούτου οἱ μὲν Ηέρ-
σαι ὑπέταξαν τὴν Συρίαν, τὴν Παλαιζήνην, καὶ τὴν
Φοινίκην· καὶ τὴν ψιχρὰν Αἴσιαν, καὶ ἐφιθασαν ἐώς
τῆς Χαλκηδόνος· οἱ δὲ Αἴγαρες ἤγάνισαν τὴν Θερ-
ζην· Καὶ μὲ δὲ αὐτὰ δὲ Φωκᾶς δὲν ἔπαιε σφαῖραν,

καὶ ἀκρωτηριάζων, καὶ καταποντίζων· Αὐλός δὲ ΙΙ^ο-
ράκλειος, ἐλθὼν ἀπὸ τὴν Αἴγαιαν, κατὰ πρόσκλη-
σιν τῶν αὐλικῶν, ἔλοψε πρῶτον τὰς χεῖγας καὶ τοὺς
πόδας τοῦ Φιωκᾶ· καὶ ἔπειτα τὴν κεφαλήν του.

ζήτ'. Αεβών δὲ τὴν βασιλείαν ὁ Ἡράκλειος, καὶ Μ. Χ.
εἶπων τὴν αἰτίαν κατάσασιν καὶ τῶν θησαυρῶν καὶ 610
τῶν σφραγίματων, καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἐχθρῶν, δα-
νεισθεὶς ἀπὸ ὕκας τὰς ἐξκλησίας χρήματα, ἐσύνταξε
σφραγίματα· καὶ πρώτον μὲν ἐνέκησε τοὺς Ἡρόδους,
καὶ ἔτεις εἰρήνην· ἐπειτα δὲ κατεγίνετο εἰς ὄντο-
κινας φιλονεικίας· καὶ οἱ Σαρακηνοὶ ἔχουσιν δαν πολ-
λοὺς τόπους εἰς τὴν Αἴσιαν καὶ εἰς τὴν Αἴγυπτον·
Αἴπειτανε δὲ ὁ Ἡράκλειος ἀπὸ ὑδρώπηρα· οἱ δὲ
νῖοι τον ἔξωλοι θρεύθησαν παρευθὺς· Εἶπὶ τούτου
ἔγανη καὶ ὁ Μωάμεθ, διδάσκων τὰ ἅντον· καὶ ἐσύ-
γραψε τὸ Βασιλεῖον τῶν Καλιφῶν.

Ζ. Μετὰ τὸν Ἡράκλειον ἐβασίλευσε Κωνσταντῖνος
ὁ γ', οὐ νίος του, μῆνας τρεῖς· καὶ ἐφονεύθη· Εἶπεν
οὐδὲ Ἡράκλεωνας, οὐ νίος του, καὶ ἐφονεύθη καὶ
αὐτὸς· μετὰ δὲ ταῦτα Κώνσας ὁ νίος Κωνσταντίνου,
καὶ ἔζησεν τοῦ Ἡράκλειου.

ια. Η αριθμὸν δὲ τὸν Θρόνον Κῶνσας ὁ τοῦ Η- 641
ρακίσιον ἔχοντος, κατεγίνετο εἰς θεολογικὰς φιλο-
νεικίας· καὶ ἀφῆκεν εἰς τὸν Σαρακηνὸν τὴν Αἴγυ-
ρην, τὴν Κύπρον, καὶ τὴν Ρόδον· Εἶπειδὴ δὲ ἔβλε-
πεν, ὅτι τὸν ἐμίσει ὁ Ιωάς, καὶ διὰ τὴν ἀμέλειαν,
καὶ διότι ἐφόνευσε τὸν ἀδελφόν του Θεοδόσιον τὸν
διάκονον, (τὸν ἐφόνευσε δὲ, διότι δὲν ἐσυμφώνει εἰς
τὰς αἱρέσεις του·) ἤθέλησε νὰ μετατοπίσῃ τὸν Θρό-
νον εἰς τὴν παλαιὰν Ρόμην, καὶ ἤλιθεν εἰς αὐτὴν·
ἄλλὰ φοβήθεις τὸν Λογγοθάρδους, ἔλαβε τὸν θη-
σαυροὺς της, καὶ ὥia τὰ κειμήλα τῶν ἐξαίησιῶν,
καὶ ἤλιθεν εἰς τὰς Συρακούσας· ὅπου μετὰ ἐς ἐτη
ἀπέθανεν ἐξ συνομοσίας.

16'. Καὶ τότε τὸ ἐξεῖ σούτενμα ἐκήρυξε βασιλεὺς της Αγαύεινος Μεγάλου· ὥ.τ. ὁ Κωνσταντίνος,^{ΑΝΤΙ}

μεγαλητερος νιός του Κωνσαντος, ἐλιθων εἰς τὴν Σικελίαν, καὶ τὸν Αὐρηλίου ἐφόνευσε, καὶ τοὺς φονεῖς τοῦ πατρός του.

λγ'. Α'ναβάς δὲ εἰς τὸν θρόνον ὁ Κωνσαντῖνος, ὁ ἐπικληθεὶς Πιωγιωνάτος, ἐξάιθη δινυχής βασιλεὺς. Εἴ πειδὴ οἱ Σαρακηνοὶ ἐκυρίευσαν τὰς Συρακούσας· καὶ ἔπειτα ὥλιθον θίσ τὴν Κωνσαντινούπολιν μὲ μέγαν σόλον· καὶ τὴν ἐπολιόρκουν ἐπτὰ ἔτη· ἀλλὰ Καλλίνικός τις, Σηρος τὸ γένος, κατέκαυσε πολλὰ πλοῖα τῶν ἔχθρων μέ τι υγρὸν πῦρ, τὰ δὲ λοιπὰ συνετρίβησαν ἀπὸ τὴν τρικυμίαν.

λγ'. Ε'κερατεύσας δὲ ὁ Κωνσαντῖνος κατὰ τῶν Βουλγάρων, ἡναγκάσθη νὰ πληρώῃ ἐτῆσιν γόρον· Α'ποθανὼν δὲ, ἀφῆκε διάδοχον τὸν νιόν του Ι'ουσινιανὸν.

685 λέ. Α'νέβη δὲ ὁ Ι'ουσινιανὸς εἰς τὸν θρόνον, ἀν ἐτῶν δεκαεξῆς· Καὶ λύσας τὴν πρὸς τοὺς Α'γαρηνοὺς εἰρήνην, τοὺς ἔδωκεν αἰτίαν εἰς τὸν ἵερον τῶν Χριστιανοὺς· Καὶ ἐκ τούτου καὶ ἄλλων κακῶν κατηρέθη τοῦ θρόνου, καὶ ἀποτιμηθεὶς τὴν ψίνα, ἐξωρίσθη εἰς τὴν Λερσῶνα· Καὶ ἐκλέχθη βασιλεὺς ὁ σρατηγὸς Λεόντιος· ἀλλὰ καὶ αὐτοῦ τὴν ψίνα ἔτεμεν ὁ Α'ψιμαρος, καὶ τὸν ἔξωρισεν εἴς τι μονασήριον.

695 λς'. Οὗτος δὲ ὁ Α'ψιμαρος, ἀναβάς εἰς τὸν θρόνον, ἀνομάσθη Τίβεριος γ'. Ε'καμε δὲ ἀρχιεράτηγον τὸν ἀδελφόν του· καὶ τὸν ἔσειλεν εἰς τὴν μικρὰν Α'σιαν κατὰ τῶν Α'γαρηνῶν· εἰς τοὺς δποίους καὶ ἐπροξένησε μέγαν φόβον· Ε'ν τούτῳ δὲ ὁ Ι'ουσινιανὸς, ἔφυγεν ἀπὸ τὴν φυλακὴν, καὶ ἤλιθεν εἰς τὸν Τέρβελιν, ἀρχοντα τῶν Βουλγάρων, καὶ ἔλαβεν ἴκανὸν σράτευμα· καὶ ἐκυρίευσε τὴν Κωνσαντινούπολιν· καὶ ἐφόνευσε καὶ τὸν Α'ψιμαρον, καὶ τὸν Λεόντιον, καὶ πολλοὺς ἀξιωματικοὺς· Λύσας δὲ τὰς μετὰ τῶν Βουλγάρων συνιθήκας, ἔξερατευσε κατ' αὐτῶν· ἀλλ' ἐγκήθη κατὰ κράτος.